הא לרבי שמעון סמיכה בבעלים בעינן. ולהכין לאו בעלים הוא לעולם לומר לרבי שמעון אלא שמתכפר עם כל יכולת הא דאמר ר' שמעון במסכת זוטרות (דף ה.). פר ושעיר לכל שבט והא דתניא בעלים מעכ"פ שיש פר ושעיר לבית דין בפני עלמן כיון דעל ידיהן עשה התעה כולהו נעלים: **גירסא** בעלמא. ל"ג **ס)** פירש קונטרס לומר דרבי יהודה לית ליה הלכה למשה מסיני בשמי סמיכות אלא בגירסא בעלמא ונקט לה וליף להו מקראי ושקיה דבפרק כל המנחות בחוש מלה (לעיל סב:) פריך ויהו זמני שלמי צבור טעונין סמיכה מק"ו ומשני גמירי שמי סמיכות נצבור וי"ל דהשתא מיירי לר' שמעון דלית ליה גמרא כלאמר גמי נקמון לרבינא ורבי יהודה הוה ממעט זמני שלמי צבור מספר עוד פירש לשון אחר גירסא בעלמא קראי לאוקמי גירסא לסימנא:

איבא למימר. תימה מהקשא דכל הקרבנות כלרבינו (זבחים דף י:) ניחס לומר זה נכור מעשר ופסח: **שכן** טעונין נסכים **ותנופת** חזה ושוק. וכי תימא מעשה ומשה יוכיחו מה לכולהו ממן דמים מרובה למזבח תמצה נהני דנמנה אחת:

ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים אמר רב ששת ותסברא דהך קמייתא מתרצתא היא הא א"ר שמעון סמיכה בבעלים בעינן אלא **ס)** תריץ הכי הפר פר טעון סמיכה ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר החי חי טעון סמיכה באהרן ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים והכי קא אמר ליה ר' שמעון לר' יהודה שעירי עבודת כוכבים בעו סמיכה ואי שמיע לך דלא בעו סמיכה באהרן הוא דשמיע לך ומיעוטא מהחי הוא ורבי יהודה למה לי למעטינהו מקרא והא **ס)** אמר רבינא גמירי שתי סמיכות בצבור גירסא בעלמא ורבי שמעון שעירי עבודת כוכבים דבעיא סמיכה מנלן נפקא **ס)** לן **ס)** מדתניא [1] וסמך ידו על ראש השעיר לרבות שעיר נחשון לסמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה שהיה ר"ש אומר כל חטאת שנכנס דמה לפנים טעונה סמיכה למה לי **ג)** למימרא שהיה סימנא בעלמא ואימא שעיר הנעשה בפנים דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה יודעה ולרבינא דאמר גמירי שתי סמיכות בציבור קראי למה לי איצטריך הלכתא ואיצטריך קראי דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי ציבור **ד)** כי קשיא אמתני' דהך פירקא דכל המנחות באות **ג)** א"ר שמעון שלשה מינין טעונין שלש מצות **ס)** ליתי בקל וחומר ויהו זבחי שלמי ציבור טעונין סמיכה מקל וחומר מה שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה חיים וכו' איצטריך הלכתא ואי מהלכתא (הוה אמינא) לא ידעינן הי **ס)** נינהו כמשמע לן דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה יודעה: כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה חוץ מבכור ומעשר ופסח: ת"ר **2** קרבנו ולא הבכור שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאין קדושתן מרחם טעונין סמיכה בכור שקדושתו מרחם אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא הבכור קרבנו ולא מעשר שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאין מקדשין לפניהם ולאחריהם טעונין סמיכה מעשר שמקדש לפניו ולאחריו אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא מעשר קרבנו ולא פסח שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאינו בעמוד והבא טעונין סמיכה פסח שהוא בעמוד והבא אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא פסח איכא למיפרך מה לשלמים שכן טעונין נסכים ותנופת חזה ושוק קראי אסמכתא בעלמא אלא קראי

שנכנס דמה לפנים טעונה סמיכה למה לי **ג)** למימרא שהיה סימנא בעלמא ואימא שעיר הנעשה בפנים דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה יודעה ולרבינא דאמר גמירי שתי סמיכות מצוה יודעה קראי למה לי איצטריך הלכתא ואיצטריך קראי דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי ציבור טעונין סמיכה דמן שלמי יחיד אפילו הכי איצטריך קרא לחזקיה דאמר **ס)** שכל חטאת ואימא לרבות שעיר יוה"כ הנעשים בפנים לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבודת כוכבים מצוה יודעה כתיב או הודע אליו ושעיר עבודת כוכבים מכפר ג"כ על עבירת מצוה יודעה אבל שעיר הנעשה בפנים לא מכפר אלא על שיש בה יודעה בתחלה ואין בה יודעה בסוף ולרבינא דאמר גמירי בין לר' יהודה בין לר"ש **ג)** דאמר לר' יהודה למה ליה למעוטינהו מקראי ולר' שמעון למה ליה לרבויינהו מקראי הא גמירי ב' סמיכות ותו לא: איצטריך הלכתא ואצטריך קרא דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מק"ו דאמור בס' כל קרבנות שבתורה אי הודע בהו אי לא הודע בהו אי לא הודע בהו אי לא